

SALVADOR ALLENDE

Sært tú líkni av meisláðum og upptærdum arbeiðsmönnum flötta upp á Rio Mapoche?

hoyrir tú skotiðini frá avrettingardeildunum úttan fyrri Santiago? og neyðarrópið frá pinslaváttunum úr kjallaranum undir Stade Nacional?

Ljóð ið slökkja seinastu vónina um eitt sámligt liv hjá øllum teim hungandi millónunum Ljóð ið birta nýggja vón á øllum heimskonevnskrivstovum og Dimmalætt ngarblaðstjórnun ið nú endiliga aftan á nógv vónbrot tevja morgunlot:

Kapitalisma leiðir til fascismu!

Fólkið hevði talað og tala tess líkaði ikki mergsúgvarum tess tí mátti tú doyggja companero!

Nú hevur politivaldið orðið

Nú koma whiskeyflaskurnar aftur á borðið hjá teimum vælbjargaðum

Nú lýsnar fyrri stavn

nú ringla iskubbarnir eitt sindur lystiligar í glósunum í øllum heimsins klubbum

— Men ulla hini?
— millónirnar í heimsins stinkandi og esjandi bidonvilles, hvørja vón tú vart?

slæppt upp á fjall?
tveitt fyrri úlvarnar P'nochet, Nixon, Van Thieu, Papadopoulos, Franco, Caetano og allar hinar?

Hvíl í friði companero tí nú eru veginir eitt vet greiðari — takkað veri tær og øllum hinum ið settu livið til fyrri at øll kunnu liva sum menniskju eru dagar úlvanna hóast alt takdir

hvørja ferð teir drepa ein av tykkum bera teir við til sítt eigna bál

hvíl í friði, tí tey svofandi, tey trælkaðu, tey undirkúgaðu og vanvirðu stutt sagt ulla tey sum í dag bera byrðarnar fyrri tey riku leggja tess betur í geyma lat bert teir ráðandi klassarnar skelva teir hava fingið eina grund meira til tess.

Færøernes særlige...

Framhald frá 3. síðu.

fiskerettigheder i både Storbritannien og Danmark i tillæg til interesserne i Island, Grønland og Norge. Jeg kunne også indbefatte Kanada.

For at understrege den afgørende betydning, det har for Færøerne at bibeholde adgangen til fiskeri i farvandet ved Shetlandsøerne og i Nordsøen, skal jeg oplyse, at af vor samlede eksport i 1972 med fiskeprodukter som råvarer hidrørte eksporten af for over 100 mill. kr. fra råvarer hentet i Nordsøen. Første halvår 1973 er den værdiandel vokset til at udgøre henimod 50 pct. af den samlede eksport. Dette vil muligvis ændres noget andet halvår, men andelen vil stadig være af overvejende betydning.

Mine tilhørere vil forstå, at vi på Færøerne meget gerne vil reservere så stor en andel som muligt af fiskebankerne ved Færøerne for os selv. Men vi vil samtidig meget gerne undgå indskrænkninger i færøske fiskeris adgang til andre traditionelle færøske fiskeområder. Det er et dilemma af dimensioner for os, det erkender jeg, og vores politiske hovedopgave bliver at vinde andre landes sympati for at løse op for dette dilemma.

Lad mig runde af ved at sige, at vi færingerne meget gerne ser, at fremtidens fiskeri i Nordatlanten ikke udøves af lande, hvor fiskeri spiller en temmelig underordnet rolle i enhver henseende, og hvor der er rigeligt med andre beskæftigelsesmuligheder, men af de lande, som for det første ikke har eller i meget begrænset omfang har andre erhvervsmuligheder end fiskeri. Vi på Færøerne er så helt afgørende i den sidste gruppe. Enhver udvej, som resulterer i en sådan international arbejdsfordeling, der både er naturlig og selvfølgelig, har vores støtte, men under den for os eksistensbetegnende forudsætning, at vi på Færøerne får lov til at dele med andre fiskerifæhængige lande i Nordatlanten de fæstestmuligheder og indtjeningsmuligheder, som en sådan udvikling betinger.

Vort sigte i internationale forhandlinger er derfor at medvirke til en styring af udviklingen hen i retning af en sådan international arbejdsfordeling.

Vi har intet undtagen fiskeri at basere vores fremtid på. Men det er et uholdbart grundlag for fremtidens Færøerne, hvis færøske fiskeris mulighed for fiskeri skal kunne baseres på en adgang til fiskeri, som tager sit udgangspunkt i kortvarige og usikre tilladelser. Vi er mere end villige til at støtte alle bestræbelser på at skabe udveje for, at fremtidens nordatlantiske fiskeri udøves af dem, som har de bedste faglige og naturbestemte forudsætninger herfor, men alle må forstå, at dette standpunkt er ganske uholdbart, hvis konsekvensen bliver, at færøske fiskeris frem-

tidsmuligheder formindskes i takt med, at andre nordatlantiske fiskeris muligheder forøges.

I de nærmest kommende år er der på det politiske område en hel række forhandlinger, der skal føres til sikring af bestanden, og for vort vedkommende til sikring af, at forstærkelsen for Færøernes særlige stilling udmøntes i så store hen syn til vort »special need« som muligt.

Vi skal forhandle kvoter, vi skal forhandle områders lukning og åbning, vi skal arbejde for øgede masketørrelser og regulering af redskaber, vi skal på det administrative område kontrollere disse foranstaltningers opretholdelse.

Vi har forhandlet med en række lande, og det er lykkedes at opnå enighed om en foreløbig ordning vedrørende fiskeriet ved Færøerne. En ordning der åbner mulighed for, at færingerne selv kan opnå en større andel af, hvad der kan og bør fanges i færøske farvande. En andel, som kan svare til vores evne og lyst til at konvertere til fiskeri i færøske farvande. På samme måde har vi opnået aftaler med Grønland og Island, omend disse ikke er fuldt tilfredsstillende.

Vi har i de senere år stærkt udvidet arbejdet med at efterforske fiskeforekomsterne og vil og skal intensivere dette med nye skibe og bedre faciliteter på landjorden. Det sidste initiativ på dette område er forslaget i nordisk regi om at oprette en eller anden forskningsinstitution, der kan placeres her på Færøerne på det strategiske punkt mellem det kolde nordhav og det varmere farvand syd for den højderyg, der forbinder Skotland, Færøerne og Island.

Vi skal intensivere bevogtningsaktiviteten på dette område.

Vi skal sikre os forbindelseslinjen sydpå mod Danmark og Storbritannien og østpå til Norge som naboer til Nordsøen, som det vil være en katastrofe for os at blive udelukket fra. Derfor må arbejdet med at ændre EF's indstilling til fiskeriproblemet fortsætte.

Sidst men ikke mindst i arbejdet med at få tilvejebragt en international retsorden må det være vores opgave at få mere nuancerede synspunkter ind i debatten end dette — om jeg må sige — enkle, bare at udvide den nationale jurisdiktion, således at også interesserne hos de totalt fiskerifæhængige folk tilgodeses, selv når disse ikke har tilstrækkelige fiskebanker i egen nærhed.

Der er altså nok at tage fat på og en uendelighed af forhandlinger end dette skal gennemføres. Dette bliver vor færøske vej, at gøre rede for færøske behov og forhandle igen og igen om løsninger.

Færøske fiskere har gennem tiderne været rystet mange gange på grund af svigtende fangstmuligheder, hvad enten det skyldtes fiskeforekomsters forsvinden, fiskerigrænseudvidelser eller vigende fiskepriser. Imidlertid har der, godt nok som disse tider med forsinkelse og med krav om omstilling af fiskeskibene, vist sig nye muligheder. Vi frygter ikke for nærværende vigende fiskepriser, snarere det modsatte. Det vi frygter, og det vi prøver at undgå er, at færøske fiskere ikke får lov til at fiske i det omfang, som er nødvendigt for at sikre den færøske befolknings fremtid, også når vi er dobbelt så mange. Vi er fødte optimister, og vi tror på, at det vil lykkes at sikre fremtiden for færøske fiskere og dermed for Færøerne.

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Bekendtgørelse

om afholdelse af valg til folketinget

I anledning af, at der er udskrevet valg til folketinget, fastsættes dagen for folketingsvalget på Færøerne til torsdag den 13. december 1973, jfr. § 25 i lov nr. 92 af 28. marts 1956 om folketingsvalg på Færøerne.

Afstemningen den 13. december 1973 begynder kl. 10 formiddag og fortsætter til kl. 13, hvorefter den udsættes til kl. 15, derefter sættes den til kl. 20, og så længe der endnu derefter indfinder sig vælgere, men sluttes, efter kl. 20, uagtet opfordring, ingen vælger melder sig for at afgive stemme.

Rigsombudsmanden på Færøerne, den 8. november 1973.

Leif Groth